

skel på, hvad det her flertal ønsker at gøre for de ældre i modsætning til det flertal, der sad før valget.

Så blev der også brugt en hel del tid i statsministerens tale på at fastslå, at der ikke bliver ændret på 24-års-reglen for familiesammenføring. Jeg kan godt forstå, at statsministeren nævner det, for det har været en del af sommerens debat, det skal jeg så sandelig lige love for. Det har været Socialdemokraterne og De Radikale, der har været godt og grundigt oppe at skændes om den del af udlændingeloven – tilknytningskravet har også været berørt. Og nej, selvfølgelig skal 24-års-reglen ikke ændres.

Den regel har sammen med de øvrige stramninger af reglerne for familiesammenføring været en succes. I 2001 søgte 15.370 personer om tilladelse til familiesammenføring. Til sammenligning er tilladelserne, der bliver givet nu i 2004, 2.757.

Jeg er ikke i tvivl om, at stramningerne af udlændingeloven i forhold til langt størstedelen af den danske befolknings dagsorden, den dagsorden, som befolkningen satte op til novembervalget 2001, er blevet opfyldt. Men vi skal endnu videre.

Jeg føler da også anledning til at sige her, hvad det vil betyde, hvis S og R kommer til magten, hvad jeg ikke på noget tidspunkt tror de gør, aldrig har jeg troet på det. Men det, der bliver lagt op til, er, at S og R jo er enige om, at den lave starthjælp skal væk; grænsen for, hvornår man får permanent opholdstilladelse, skal igen sættes ned til 3 år. Mange af de stramninger, som er blevet gennemført med befolkningens accept, vil et eventuelt nyt flertal gå ind og ændre, så Danmark igen bliver en magnet.

Stramningerne har jo sat en stopper for mange af de modbydelige muslimske tvangsægteskaber. Det er en meget, meget positiv sidegevinst. Men jeg er ikke spor bange for at sige, at de stramninger, der blev gennemført på familiesammenføringsområdet, også skyldtes, at antallet af familiesammenføringer var alt, alt for højt. Jeg synes også godt, regeringen kan indrømme, at det var en stor del af det. Det var ikke alene for at sætte stop for tvangsægteskaber, hvilket er godt, men også antallet af familiesammenføringer blev drastisk ændret i en nedadgående retning.

Kl. 10.50

Så kan jeg selvfølgelig godt undre mig lidt over, at statsministeren ikke ofrede et eneste ord på hjemsendelse af afviste asylsøgere. Der har vi

et hængeparti, det må vi se at få afgjort, for selvfølgelig skal det være sådan, at når man bliver afvist som asylansøger i Danmark, skal man ikke blive her, men man skal sendes hjem, og vil modtagerlandene ikke modtage afviste asylsøgere, kan vi selvfølgelig ikke fortsætte med at give økonomisk bistand.

Jeg har selvfølgelig bemærket integrationsministerens argument for ikke at gøre det: Hvis først man bringer truslen til udførelse, så mister man det som pressionsmiddel over for modvillige lande.

Jo, det er rigtigt nok, at hvis man er konsekvent, så sker den slags ting, men sådan må det nu engang være. Vi har en opfattelse af, at man ikke skal blive ved med at lade bistandsmidler regne ned over forskellige lande, hvis de afviser at modtage egne statsborgere.

Jeg tror også, at de lokale myndigheder nok skal skynde sig at finde ud af, at de, hvis bistanden skal genoptages, så hurtigst muligt må acceptere at modtage egne borgere.

Statsministeren nævnte, at regeringen vil skærpe straffene for spirituskørsel. Det kan vi selvfølgelig kun støtte. Spirituskørsel er en foragtelig handling, hvor man sætter sit eget og andres liv på spil, og det skal naturligvis straffes hårdt.

Men så vil jeg også godt spørge – uden at undervurdere spirituskørsel: Hvorfor i alverden sagde statsministeren ikke noget om at skærpe straffen for anden alvorlig kriminalitet såsom vold og voldtægt? Der er sket en stramning, ja vel. Men ville det ikke være fornuftigt at indføre en minimumsstraf, så vi også kom ud over, at der altså er nogle dommere, som ikke efterlever de hensigter, som Folketinget giver som pejlemærker. Derfor er der for mange, der stadig væk slipper med en alt, alt for mild straf.

Så kan jeg selvfølgelig ikke lade være med at nævne området omkring EU. Ja, der er vi meget uenige med regeringen. Det er vi i øvrigt også med Socialdemokraterne og stort set det øvrige Folketing. Men vi har nok en opfattelse af, at der er rigtig mange danskere, der synes, det er godt, at der er et parti, som holder fast i den meget store skepsis for ikke at sige modstand mod en yderligere integration inden for EU i forhold til en ny forfatning og i forhold til, at Tyrkiet nu skal indlemmes.

Hele dagen i går kunne vi høre mange forskellige og mærkelige forklaringer på, hvad man nu ville gøre: stopklodser, begrænsninger